

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/50/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123241729
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4123241729.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, so sídlom Štefánikova tr. 88, Nitra, dieťa rodičov – matky: C. D. B., narodená XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom B. XXX/XX, E. – F., v konaní zastúpenej: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Ďumbierska 3F, Bratislava- mestská časť Nové Mesto, a otca: C. A. B., narodený XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom B. XXX/XX, E. - F., toho času bytom G. XXX, H. I., v konaní o návrhu matky na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 24P/26/2023-32 zo dňa 22.02.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/14/2023 zo dňa 14.04.2023, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 24P/250/2023-32 zo dňa 06.12.2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie sa o d m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh matky na zrušenie neodkladného opatrenia (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Rozhodol tak o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, ktorým matka žiadala, aby súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 24P/26/2023-32 zo dňa 22.02.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/14/2023 zo dňa 14.04.2023, pretože maloleté dieťa odmieta akúkoľvek komunikáciu, či kontakt s otcom, čo dáva najavo nielen slovným prejavom, ale aj tým, že pred otcom uteká a skrýva sa.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a ust. § 2 ods. 2, § 360 ods. 1, § 363, § 365 ods. 8 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

4. V odôvodnení rozhodnutia bolo konštatované, že rozhodnutím Okresného súdu Nitra č. k. 24P/26/2023-32 zo dňa 22.02.2023 bol na návrh otca neodkladným opatrením vo výroku I. dočasne upravený jeho styk s maloletým dieťaťom, výrokom II. bolo rozhodnuté, že otec je oprávnený byť v telefonickom kontakte s maloletým dieťaťom každý týždeň v pondelok, v stredu a v piatok od 18:00 hod. do 18:30 hod. a vo výroku III. bolo uvedené, že toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného rozhodnutia vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 24P/37/2023. Voči tomuto rozhodnutiu sa odvolala matka, na čo Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7CoP/14/2023-218 zo dňa 14.04.2023, právoplatným a vykonateľným dňa

19.04.2023, zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. tak, že dočasne upravil styk otca s maloletým dieťaťom v párnom týždni kalendárneho roku v sobotu v čase od 14:00 hod. do 18:00 hod. a v každom nepárnom týždni kalendárneho roku vo štvrtok v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod.. V napadnutých výrokoch II. a III. uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil a zároveň rozhodol aj o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo podané počas odvolacieho konania dňa 13.03.2023, o zákaze styku otca s maloletým dieťaťom tak, že matkin návrh ako nedôvodný zamietol.

5. Vecne súd prvej inštancie argumentoval, že z doteraz zistených skutočností je zrejmé, že návrh matky na zrušenie neodkladného opatrenia, ktorým bol dočasne upravený styk otca s maloletým dieťaťom po tom, čo už rodičia nežili v jednej domácnosti a kontakty dieťaťa s otcom sa prestali realizovať aj v domácom prostredí dieťaťa, nebol podaný dôvodne, a preto ho bolo potrebné zamietnuť. Od obdobia, kedy bol upravený styk dieťaťa s otcom, neprišlo k takej podstatnej zmene okolností, ktorá by mala mať za následok zrušenie predmetného neodkladného opatrenia. Je zrejmé, že styk otca s maloletým dieťaťom sa aktuálne nerealizuje podľa rozhodnutia súdu, nakoľko dieťa otca odmieta, ale otec aspoň má možnosť vyjadriť pred dieťaťom to, že ho má rád a že mu na jeho prežívaní záleží. Otec sa kontaktov so synom v intenciách rozhodnutia súdu násilným spôsobom nedomáha, a preto stretnutia trvajú niekoľko sekúnd, resp. minút. Súd poukázal na video a audio nahrávky doložené rodičmi, ktoré sú uložené v ESS a tiež na tú skutočnosť, že doteraz nie je zrejmé z akých dôvodov maloleté dieťa začalo otca tak dôrazne odmietať s vyjadrením, že je to kvôli jeho správaniu v čase, keď spolu žili v jednej domácnosti, pričom k styku otca so synom prišlo opakovane aj po tomto období. Po tom, čo otec opustil spoločnú domácnosť, styk s maloletým dieťaťom sa realizoval v uvedenej domácnosti bez akýchkoľvek výčitiek, či obviňovania a nadávok použitých voči otcovi tak, ako tomu je v súčasnej dobe. Maloleté dieťa sa dokázalo s otcom spoločne zahrať, riadne komunikovať. Aktuálne je zrejmé, že maloleté dieťa svojho otca odmieta, ale zároveň je zrejmé, že matka túto situáciu nerieši vhodným spôsobom (nenapomenie dieťa, že voči otcovi nemá používať nadávky a arogantné vystupovanie), čo spolu s výsledkami znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní svedčí o minimálne nepriamom ovplyvňovaní maloletého dieťaťa proti svojmu otcovi, nakoľko dieťa preberá negatívny postoj matky voči nemu, a preto dieťa svojho otca aj negatívne ako matka hodnotí a tiež z tých istých dôvodov hodnotí seba ako zlého, keď je s otcom. Ani na túto informáciu zo strany dieťaťa matka nereagovala primerane a v podstate dieťa utvrdila v tom, že je tomu naozaj tak. Súd dal do pozornosti obom rodičom zistenia znalca v trestnom konaní, ktorý sa okrem iného vyjadril, že aktuálne obdobie, kedy rodičia vytvárajú počas styku a stretávaní sa dieťaťa s otcom napätie, privolávanie polície, konflikty a nehody, je viac stresujúce, negatívne pôsobiace na dieťa, ako obdobie, kedy dieťa žilo s oboma rodičmi v jednej domácnosti. Pokiaľ rodičia majú svoje dieťa radi, a súd veril, že áno, prestanú mu ubližovať tým, ako sa voči sebe správajú, vysporiadajú sa s nesporne ťažkým obdobím v ich živote ako zodpovední rodičia, pri zachovaní ich rovnocenného postavenia v živote a výchove spoločného dieťaťa, pretože toto je v prvom rade povinnosťou rodičov. Rozhodnutia súdu môžu byť aj zákonné aj spravodlivé, ale pokiaľ ich účel bude niektorý z rodičov ignorovať, mariť, prípadne ovplyvňovať vo svoj prospech, nezaručia ani tieto šťastné a bezstarostné detstvo maloletého dieťaťa aj napriek tomu, že snahou týchto rozhodnutí je dosiahnuť v prvom rade najlepší záujem maloletého dieťaťa.

6. O trovách konania súd rozhodol tak, že nárok na ich náhradu v zmysle ust. § 52 CMP žiadnemu z účastníkov konania nepriznal.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka, ktorá namietala, že súd prvej inštancie prijatím tohto uznesenia vydal nesprávne rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení vecí a nesprávnych skutkových zisteniach. Uznesenie považovala za predčasné a arbitrárne, v zjavnom rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, ba priam za poškodzujúce jeho záujem a optimálny psychický vývoj, preto je potrebné ho zmeniť a zrušiť neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu. Mala za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil naplnenie podmienok pre zrušenie neodkladného opatrenia, keď neskúmal výhradne záujem maloletého dieťaťa, ale zaoberal sa tým, či sú osvedčené také skutočnosti, ktoré by spôsobili podstatnú zmenu okolností, v dôsledku čoho je uznesenie nesprávne a je potrebné ho zmeniť. Dodala, že rešpektuje rodičovské práva otca, avšak jej prioritou je ochrana najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Na sedeniach, na ktorých sa maloleté dieťa zúčastňuje v rámci Intervenčného centra pre pomoc obetiam domáceho násillia pre Trnavský kraj, si matka dovolila uviesť, že vyjadrenie p. J. je v plnom rozsahu objektívne. Tvrdila, že práve otec je osobou, ktorá vťahuje dieťa do konfliktov medzi rodičmi. Otec na ňu často krát vrieskal pred

dieťaťom z plného hrdla a nešťastné dieťa jej so slzami v očiach utieralo slzy a vravelo: „maminka, neplač už“. Dieťa bolo svedkom mnohých situácií, keď sa jeho otec správal veľmi škaredo, agresívne, nervózne nielen k matke, ale aj k dieťaťu. Dodala, že otec jej dal pred dieťaťom facku a o dvere jej udrhel o hlavu. Dieťa s otcom nemali medzi sebou nikdy pekný a vrúcny vzťah, ako to otec popisuje vo svojich tvrdeniach. Ďalej uviedla, že negatívny postoj dieťaťa k otcovi nie je ovplyvnený jej názorom, ale je založený na dlhodobom správaní sa otca k dieťaťu. Tvrдила, že maloleté dieťa v súčasnosti trpí tým, že podľa právoplatného a účinného neodkladného opatrenia je nútené stretávať sa so svojím otcom, ktorý si násilím vynucuje stretnutia. Dieťa tieto stretnutia rázne odmieta vzhľadom k tomu, že si živo pamätá, čo mu otec roky spôsoboval. Násilím vynútené stretnutia sa s otcom spôsobuje dieťaťu značný stres, problémy s dýchaním, jedením, či psychické problémy. Poukázala na to, že otcovi bol uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 7C/19/2023-23 zo dňa 07.03.2023 uložený zákaz vstupu do bytu č. X na 3. poschodí v panelovom dome na adrese B. XXX/XX, E. – F., okres Nitra, obec E., kat. úz. F., nachádzajúcom sa vo vchode č. XX bytového domu, zapísaného na LV č. XXXX pre kat. úz. F., obec E., okres Nitra, ako stavba s. č. XXX-XXX č. o. XX, stojaci na parc. reg. C, parc. č. 840, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 411 m², ako aj spoločných priestorov stavby súp. číslo 690. Zároveň bol týmto uznesením otcovi uložený zákaz priblíženia sa k matke. Uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/479/2023-82 zo dňa 15.06.2023 bolo uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené. Z textu uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/479/2023-82 zo dňa 15.06.2023 vyplýva, že z obsahu predložených dôkazov zo strany navrhovateľky bolo možné mať za osvedčené existenciu dlhšie trvajúceho menej a viac intenzívneho správania sa žalovaného, ktoré vykazuje známky fyzického a psychického násillia v takom (minimálne potrebnom) rozsahu a intenzite, ktoré umožňuje súdu dospieť k správne mu záveru o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia. Uvedené závery nezvrátili ani tvrdenia a dôkazy produkované v odvolacom konaní. Uviedla, že má dôkazy v podobe videí, ktoré preukazujú – otec si aj sám priznáva, že maloleté dieťa udrhel, keď v ruke držal varechu. Maloleté dieťa aj znalcovi uvádzalo príklady, ako ho otec trestal. V zdravotnej dokumentácii uvádza ošetrojúca lekárka dieťaťa, že maloleté dieťa malo konflikty s otcom. Poznamenala, že otec nikdy nepociťoval žiadnu ľútosť, keď ubližoval dieťaťu, vždy len tvrdil: „tak mu treba, keď si zaslúži, dostane znova, inak si to nezapamätá.“ Dodala, že jej a jej blízkym osobám otec pravidelne znepríjemňoval život.

8. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník tak, že otec má s maloletým dieťaťom určený minimálny rozsah kontaktov, ktoré by mali zabezpečiť nepretrhnutie vzájomných väzieb rodiča s dieťaťom a ktoré sa v súčasnej dobe nerealizujú, preto navrhol, aby dočasná úprava styku bola ponechaná do právoplatného rozhodnutia vo veci rozvodu a následnej úpravy práv a povinností na čas po rozvode.

9. K odvolaniu matky sa vyjadril otec tak, že odvolanie, ako aj pôvodný návrh obsahujú stále tie isté klamlivé, prekrútené a vykonštruované tvrdenia, ako aj v iných konaniach vedených ohľadne ich syna na tunajšom súde. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoP/183/2015-260 zo dňa 30.09.2015, ktorý bol potvrdený Ústavným súdom SR, a teda má silu ústavného nálezu, z ktorého vyplýva, že ak je oprávnený schopný sa o svoje dieťa riadne postarať po celú dobu stretávania a má na to vytvorené všetky podmienky, potom niet žiadneho zákonného dôvodu na to, aby bol tento styk akokoľvek obmedzovaný. Zásadne nemožno obmedzenie alebo zákaz styku vysloviť v prípade, ak uvádzané dôvody vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi, a nie zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. Akékoľvek (aj oprávnené) výhrady jedného rodiča voči druhému rodičovi, ktoré sa týkajú jeho postoja ako partnera, nemôžu byť dôvodom na zásah do styku s dieťaťom. Takisto nemôže byť dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku len ničím neodôvodnená nechuť dieťaťa, najmä vtedy, ak indície smerujú k zámernému pôsobeniu preferenčného rodiča s cieľom vyvolať takéto správanie dieťaťa. Uviedol, že matka vo svojich tvrdeniach poukazuje na nevdľu syna sa s ním stretávať, pričom túto nevdľu syna sama spôsobila. Aj znalec poukázal na intrapsychický konflikt lojality u dieťaťa. Poprel, že by maloleté dieťa sexuálne zneužíval a tiež tvrdenia matky o jeho údajne agresívnej povahe, ale naopak poukázal na nezdravý mentálny stav matky a jej nezvládanie stresových situácií. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

10. Odvolací súd vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie matky je potrebné odmietnuť.

11. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

13. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia,
- p) postúpení právomoci do cudziny.

14. Podľa § 59 ods. 1 CMP, odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. g/.

15. Podľa § 60 CMP, odvolanie nie je prípustné, ak proti uzneseniu možno podať sťažnosť.

16. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

17. Odvolací súd skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolania a ním napadnutého rozhodnutia, zisťoval, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu (resp. výroku rozhodnutia), proti ktorému je odvolanie prípustné. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že odvolanie podané proti uzneseniu vo svojej podstate prípustné nie je a pripúšťa sa len v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vymenované v ust. § 357 CSP pri splnení podmienky, že takéto uznesenie bolo vydané sudcom. V civilnom mimosporovom konaní ust. § 59 a § 60 CMP modifikuje prípustný predmet rozšírením okruhu rozhodnutí, proti ktorým je odvolanie prípustné a možnú konkurenciu opravného prostriedku (odvolania) a prostriedku procesnej nápravy (sťažnosti). Vychádzajúc z uvedenej koncepcie prípustnosti odvolania voči taxatívne uvedeným uzneseniam súdu prvej inštancie, za situácie, ak v napadnutom uznesení súd prvej inštancie nerozhodol o veci samej (§ 59 ods.1 CMP) a ak proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia nie je možné podať sťažnosť (§ 60 CMP), odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh matky na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 24P/26/2023-32 zo dňa 22.02.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/14/2023 zo dňa 14.04.2023, považoval za také rozhodnutie, proti ktorému procesný predpis odvolanie nepripúšťa. Ustanovenie § 357 písm. e) CSP totiž pripúšťa odvolanie len proti uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1 CSP.

18. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nesprávne poučil účastníkov konania o možnosti podať odvolanie proti uzneseniu, keďže ani mylné poučenie súdu o tom, že odvolanie je prípustné, nezakladá právo na jeho uplatnenie.

19. Tým, že matka podala odvolanie proti uzneseniu, proti ktorému zákon nepripúšťa podať odvolanie, odvolací súd odvolanie bez vecného preskúmania správnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie podľa ust. § 386 písm. c) CSP odmietol.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).